

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **I. K. (K.)**

skazanego wyrokiem łącznym,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 531 § 1 k.p.k.

w dniu 14 grudnia 2023 r.,

kwestii dopuszczalności kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na
korzyść skazanego

od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z dnia 10 stycznia 2023 r., sygn. akt II AKa 418/22,

zmieniającego wyrok łączny Sądu Okręgowego w Słupsku

z dnia 12 października 2022 r., sygn. akt II K 3/22,

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. i art. 521 § 1 k.p.k.,

postanowił:

- 1. pozostawić kasację bez rozpoznania;**
- 2. obciążyć Skarb Państwa kosztami postępowania kasacyjnego.**

[K.K.]

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w niniejszej sprawie jest niedopuszczalna z mocy ustawy (art. 429 § 1 k.p.k.).

Stosownie do treści art. 521 § 1 k.p.k. Prokurator Generalny może wnieść kasację od każdego prawomocnego orzeczenia sądu kończącego postępowanie (podkreślenie SN).

W niniejszej sprawie kasacja taka wniesiona została od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 10 stycznia 2023 r., sygn. akt AKa 418/22, zmieniającego wyrok łączny Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 12 października 2022 r., sygn. akt II K 3/22, w zakresie rozstrzygnięcia o wysokości kary łącznej. Zarzucono w niej „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, to jest art. 433 § 1 k.p.k. w zw. z art. 440 k.p.k., poprzez przeprowadzenie nierzetelnej kontroli odwoławczej i nieustalenie aktualnej sytuacji prawnej skazanego, co skutkowało nierozpoznaniami z urzędu apelacji obrońcy skazanego, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionego zarzutu, a w konsekwencji zmianą rażąco niesprawiedliwego wyroku łącznego jedynie w części dotyczącej orzeczenia o karze łącznej pozbawienia wolności (poprzez jej obniżenie do 16 lat i 6 miesięcy) i utrzymaniem w mocy rozstrzygnięcia w pozostałym zakresie w sytuacji, gdy po wydaniu wyroku łącznego - w toku postępowania międzyinstancyjnego - dwie kary jednostkowe (3 miesiące i 15 lat), wchodzące w skład kary łącznej, utraciły moc, gdyż orzekający je wyrok Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 30 lipca 2020 r., sygn. II K 66/19, jak i zmieniające jego treść rozstrzygnięcia Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 9 czerwca 2021 r., sygn. akt II AKa 16/21, zostały uchylone wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2022 r., sygn. akt V KK 154/22, a sprawę przekazano do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Słupsku, w postępowaniu pierwszoinstancyjnym, a zatem wymienione kary jednostkowe nie istniały już w obrocie prawnym i nie mogły stanowić podstawy utworzonego węzła kary łącznej pozbawienia wolności i w tym zakresie wyrok powinien ulec zmianie, a brak stosownego rozstrzygnięcia stanowił rażącą obrazę prawa materialnego, to jest art. 85 § 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym od dnia 24 czerwca 2020 r.)”.

W oparciu o ten zarzut Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Gdańsku, w postępowaniu odwoławczym.

Już sama treść zarzutu niewątpliwie świadczy o tym, że w stanie procesowym jak zaistniał w niniejszej sprawie, a co przeoczył autor kasacji, brak rzeczywistości substratu zaskarżenia, a więc prawomocnego orzeczenia sądu kończącego postępowanie o jakim mowa w art. 521 § 1 k.p.k.

Powyższe wynika z bezspornego, stanowiącego zresztą istotę zarzutu kasacyjnego, faktu uchylenia przez Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 19 października 2022 r., V KK 154/22, wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 9 czerwca 2021 r., sygn. akt II AKa 16/21 oraz zmienionego nim wyroku Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 30 lipca 2020 r., sygn. akt II K 66/19 i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji. Oczywiste jest przy tym, że kary wymierzone I. K. tymi uchylonymi przez Sąd Najwyższy wyrokami weszły w skład kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec niego zaskarżonym niniejszą kasacją wyrokiem łącznym. Wyrok ten nie funkcjonuje już jednak w obrocie prawnym, ponieważ – wobec uchylenia jednego z wyroków stanowiących podstawę wyroku łącznego – wyrok łączny objęty obecnie kasacją Prokuratora Generalnego wniesioną w tej sprawie, zgodnie z jednoznaczną treścią przepisu art. 575 § 2 k.p.k., utracił moc *ex lege*. Jeżeli zaś tak, to nie może on zostać zaskarżony.

Uwzględniając powyższe Sąd Najwyższy był zobligowany do pozostawienia nadzwyczajnego środka zaskarżenia bez rozpoznania stosownie do treści art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k.

Kierując się powołanymi względami postanowiono jak na wstępie, obciążając Skarb Państwa kosztami postępowania kasacyjnego.

[K.K.]

[ał]